

Indenrigsministeren (Rode): Maa jeg glæde det ærede Medlem fra Maribo (Asger Karstensen) med, at jeg har haft ganske den Opfattelse af Finansministerens Udtalelse, som han har givet Udtryk her: at det er en budgetmæssig Opstilling med Hensyn til, hvilke finansielle Forhold der sandsynligvis vil indtræffe under Forudsætning af et indenrigsministerielt Budget paa 200 Mill. Kr. i Aar, hvorefter man, hvis Dyrtingsforanstaltningerne ikke fortsættes, næste Aar, 1920—21, sandsynligvis vil kunne nøjes med 100 Millioner. Det er et Overslag, som jeg har Grund til at formode er rigtigt, da jeg kender min højtærede Kollegas finansielle Evner. Derimod vil jeg ikke antage, at det ærede Medlem tror, at Finansministeren har ment at ville sige, at i 1920—21 ved han med Sikkerhed, at der ikke eksisterer nogen Dyrting at bekæmpe. Jeg formoder ikke, at det ærede Medlem vil tro, at jeg for mit Vedkommende — saa lidt som nogen anden — vil kunne spaa om, hvorledes Tilstanden i 1920—21 kan tænkes at være. Saafremt der i 1920—21 maaske er endnu større Dyrting, end der er i Øjeblikket, eller, rettere sagt, dersom Priserne paa ny er sprunget saadan i Vejret, at hele Prisniveauet er forrykket her i Landet, formoder jeg, at man fra alle Sider vil være enig om, at det vilde være en højst forkastelig Politik, hvis man da ikke vilde bekæmpe Dyrtingen paa alle mulige Maader.

Formanden: Det 6te Medlem for Maribo Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Asger Karstensen: Jeg beundrer den højtærede Indenrigsministers Dialektik, som jeg saa ofte har Lejlighed til at beundre, og jeg ser godt, at denne Dans paa Æg her betegner et Kulminationspunkt for ham. Det, jeg citerede, søgte han at komme udenom. Han holdt sig, ligesom den højtærede Finansminister, til Betragtninger over de 200 Mill. Kr. for dette og de 100 Millioner for næste Finansaar. Dem rører jeg slet ikke ved. Det er et finansielt Skøn, hvis Rigtighed jeg ikke har næret Tvivl om. Jeg har i det hele taget slet ikke beskæftiget mig med de Sider af Forhandlingen her, som vedrører alle disse finansielle Betragtninger — der til har vi jo vor fortræffelige Ordfører —, men jeg har beskæftiget mig med dette lille Vu ind i Fremtiden, som den højtærede Finansminister gav, da han sagde: Jeg maa dog mene, at i alt Fald i 1920

—21 maa de overordentlige Dyrtingsforanstaltninger være ophørt. Nu har jeg overfor denne ganske bestemte Udtalelse af Finansministeren vistnok fire Gange anmodet den højtærede Indenrigsminister om at sige, om han vilde sanktionere denne Sætning, eller han ikke vilde gøre det. Men ærede Medlemmer vil lægge Mærke til, at Indenrigsministeren vikler sig behændigt udenom denne Situation; han undgaar overhovedet at svare paa det. Dette betyder oversat paa andet Dansk, at Indenrigsministeren er ganske uenig med Finansministeren i denne Betragtning, han beklager, at Finansministeren har sagt dette, men han er en saa god Kollega overfor Finansministeren og lægger saa megen Vægt paa den glatte Facade hos de Radikale — indenfor det Parti er der som bekendt altid Enighed —, at han ikke vil staa op her paa Tribunen i Folketingsalen og sige det, der er hans Mening, at der er en ganske afgørende Divergens mellem hans Opfattelse af, hvad der skal ske i 1920—21, og det, som Finansministeren sagde. Det var derfor, jeg tog Ordet, og det glæder mig, at Indenrigsministeren ved sin Behændighedskunst og for øvrigt ved sin Tavshed har bekræftet, at denne lille — eller store — Divergens dog er til Stede indenfor Ministeriet.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg gad vidst, om der er noget som helst Medlem i denne Sal, som for Alvor vilde tro paa Rigtigheden af al denne — skal vi sige Dialektik, som det ærede Medlem forsøger at udfolde her paa Talerstolen paa Grundlag af dette, at det skulde have været Finansministerens Hensigt at erklære, at i Finansaaret 1920—21 vil der ikke være Dyrting her i Landet og følgelig ingen Dyrtingsforanstaltninger at foretage. Jeg gaar ud fra, at der er ingen af de her tilstedeværende, Blomsten af den danske Rigsdag, som kunde tænkes at fremsætte en saadan Udtalelse, saa jeg ved i Virkeligheden ikke, hvorfor man skulde tænke sig fra nogen af disse Medlemmers Side, at Finansministeren skulde gøre det. (*Asger Karstensen:* Finansministeren har jo gjort det!). Nej.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.